

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

อย่าหุเบา

ก่อนจ้งหัน

พระให้พากันตั้งหน้าตั้งตาทำความเพียรนะ อยู่ในวัดนี้อย่ามาแก้ง ๆ ก้าง ๆ ไม่ได้ นะ พระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสดาองค์แก้ง ๆ ก้าง ๆ สงฆ์ สรรณ คัจฉามิ ไม่ใช่องค์แก้ง ๆ ก้าง ๆ นะ พากันตั้งอกตั้งใจจริง ๆ นะ เหลาะแหละโลเลดูไม่ได้นะ ให้เล็งดูศาสดาตลอด หลักธรรมหลักวินัยนั้นแหละคือองค์ศาสดา ดูตรงนั้นอย่าให้เคลื่อนคลาด ถ้าไม่เคลื่อนคลาดจากหลักธรรมหลักวินัยแล้วนั้นแหละคือทางมรรคผลนิพพานก้าวไปตรงนั้น ถึง อย่านไปหาตามดินฟ้าอากาศ สถานที่ต่าง ๆ เวลาเวลา ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่มรรคผลนิพพาน ตัวกิเลสและมรรคผลนิพพานอยู่ที่ธรรมวินัยนั้นแหละ ธรรมวินัยชำระกิเลสออก ก็ปรากฏอรรถธรรมขึ้นมา เป็นมรรคผลนิพพานขึ้นมาที่นั่น อย่านมองไกลนะ ศาสดามองลงในธรรมในวินัย สอนลงในธรรมในวินัย อันนี้สำคัญมากนะ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ผมก็สงสัย จะทำยังไง จะมีเวลาเวลาที่จะแนะนำสั่งสอนอบรมหมู่เพื่อนเหมือนแต่ก่อนไม่ได้แล้วเวลานี้ เวลากับธาตุขันธ์มันไปด้วยกัน กำลังไม่พอ เวลาไม่พอ อยู่ออย่างนั้นตลอดเวลา ให้พากันตั้งอกตั้งใจนะ อยู่ที่ไหน ๆ อย่าผลอสติ สติเป็นของสำคัญมากทีเดียว ความเพียรภาคใดก็ตาม ไม่ว่าจะงานภายในใจ งานนอกกาย กิริยาอาการต่าง ๆ ให้มีสติติดแน่น แล้วปัญญาจะค่อยสอดแทรกไปตาม ๆ กัน ถ้าไม่มีสติแล้วเลยเถิด ๆ ทั้งนั้น พากันจำให้ดี

พระก็ค่อยเปลี่ยนหน้าเปลี่ยนตามาเรื่อย เปลี่ยนมาเรื่อย ไม่ทราบว่าคุณรู้ค่อยเปลี่ยนชั่วเป็นดีไปหรือเปล่า หรือเปลี่ยน ถ้ามีอยู่บ้างหมดก็หมดเลย หมดเนื้อหมดตัวเลย มีแต่ชั่วเต็มตัวใช้ไม่ได้นะ พระเราใช้ไม่ได้แล้วดูไม่ได้นะโลกนี้ เมืองไทยเราถือพุทธศาสนาเป็นหลักเกณฑ์ เป็นหัวใจ แล้วถือพระถือเณรเป็นที่อบอุ่นในสถานที่ต่าง ๆ อย่างที่สร้างบ้านสร้างเรือนที่ไหนต้องสร้างวัดสร้างวาไปพร้อม ๆ กัน คือสร้างความอบอุ่นให้แก่จิตใจ โดยอาศัยครูอาจารย์คอยแนะนำสั่งสอน เราให้เป็นหลักเกณฑ์แก่ตัวเองได้ด้วย ให้เป็นหลักเกณฑ์แก่ผู้ที่มาเกี่ยวข้องได้ด้วย ถ้าเป็นอย่างนั้นแล้วชุ่มเย็นนะ จำให้ดีข้อนี้ ให้พร

หลังจ้งหัน

คณะสงฆ์วัดป่าสีนพร้อมด้วยคณะศรัทธาญาติโยม ขอน้อมถวายทองคำน้ำหนัก ๓ บาท วัดสีน หนองตุมไม้ไช้เธอ แต่ก่อนเป็นวัดร้างอยู่นั้น เรามักเที่ยวกรรมฐานอยู่ที่นั่น อยู่ที่วัดร้าง วัดสีน มันเป็นดง แต่ก่อนดงทั้งหมดเลย มีสัตว์ มีเนื้อ เราภวนาอยู่ที่นั่น ดูเหมือนพรรษา ๑๔ กำลังเร่งความเพียรตอนนั้น เติบจนกรมเพราะมันเป็นดง เจียบ ทางไป บิณฑบาตหนองตุมนี้ ๑ กิโลพอดี พอตอนบ่าย ๆ ออกจากทางจกรมเดินไป มีแก้งตัวหนึ่ง มันเห็นเราแล้วมันดักจ้ออยู่ เราเห็นมันแล้วเราก็เลยทำท่าไม่เห็น เดินไป อีแก้ง พอเราเดิน ผ่านไปมันวิ่งปิ้งออกไปเลย นี่ละที่ว่าวัดสีน จากนั้นก็เป็นวัดขึ้นมา

(หลวงตาเจ้าคะ หนูเข้าไปอยู่ข้างในแล้ว หนูเข้าใจถูกหรือเปล่านั้น ที่หลวงตาบอก ว่าให้อยู่ข้างใน หนูมาพิจารณาการอยู่ข้างในหมายถึงเราต้องปฏิบัติธรรมในวัดนี้ด้วยคะ) ไหน ปฏิบัติอยู่ข้างในจิตข้างในกาย เข้าใจไหม ไม่ใช่ในครัว โถ มันอะไร อย่างนั้นก็ไปคิด ไปตีในครัวนู่น ให้จิตอยู่ภายในกาย ๆ เข้าใจหรือยังละ อยู่ในกายนี้อยู่ไหนถูกต้องหมด เป็นที่ถนัดใจของเรา สติจ่อเข้าไปนี้เป็นองค์อริยสัจ องค์อริยสัจนี้เป็นหินลับปัญญาเพื่อความหลุดพ้น อริยสัจ ๆ (ช่วงนี้หนูก็เลยอยากเข้ามาปฏิบัติในวัดด้วย) เข้าไม่เข้าไม่จำเป็น ให้สติอยู่ในกายเจ้าของ อยู่ในบ้านในเรือน อยู่ที่ไหนได้ทั้งนั้น เราบอกอย่างนั้นต่างหาก

อย่างพุทธกาลก็มี พระพุทธเจ้าท่านสอน ท่านพูดเป็นปัญหา ๆ คงจะเป็นปัญหา ไม่งั้นพระคงไม่เอามืดไปพินไม้ในป่า เราอ่านดูถากถางไม้ในป่ามันรกรู้งรัง สอนว่างั้น พระคว่าเอามืดเอาขวานแล้วไปพินไม้ในป่า พระองค์ทราบแล้วก็รับสั่ง มันเป็นบ้าอะไรพระนี่ ศาสดาอาวุธได้แก่สติปัญญาถากถางพินป่า คือกิเลสอยู่ภายในออก ท่านว่าอย่างนั้น ที่นี้พระก็ไปคว่าเอาขวานไปพินป่าหมด นี่เราจึงไม่อยากให้เข้ามาอยู่ในครัว เดี่ยวจะเอามืดเอาขวานมาฟาดครัวของเราหมด อยู่ภายในวัด ว่างั้นเถอะนะ

อย่างหนึ่งก็บอกให้วิดน้ำออกจากเรือ อย่างหนึ่งให้เอาขวาน ได้แก่สติปัญญาถากถางป่าที่มันรกรู้งรัง พระก็ฟาดเอามืดเอาขวานไปพินป่า ท่านบอกว่าภิกษุ ท่านจงวิดน้ำออกจากเรือ เรือนี้เพียบด้วยน้ำ ชับซี่ไปไหนไม่สะดวก ให้วิดน้ำออกจากเรือ เรือจะได้คล่องตัวแล้วไปสะดวก เนาะก็อย่างนั้นแหละ ในบาลีเราจำไม่ค่อยได้เดี๋ยวนี้ แต่ก่อนจำได้ เราก็เรียน เดี่ยวนี้มันนานแล้ว บอกเป็นภาษาบาลีว่า สิญจ ภิกขุ อิมं นาวํ สิตตฺตา เต ลหุ เมสุสฺสตี ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เธอจงวิดน้ำออกจากเรือ เพราะเรือนี้เพียบด้วยน้ำ วิดน้ำออก เรือจะได้เบา เดินได้คล่องตัว วิดน้ำ น้ำก็คือกิเลสตัณหา อยู่ในเรือคือหัวใจเรา วิดออก ๆ

ที่ลงชื่อกัน ลงแล้วส่งแล้วยัง (ส่งแล้วเจ้าคะ) ส่งแล้วเหอ (เขารวบรวมกันอยู่) รวบรวมแล้วส่ง ส่งไปไหนก็ส่งไปเลย เรื่องพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นยอดหัวใจของชาติไทย เรา ซึ่งพี่น้องชาวไทยเราเทิดทูนอยู่ตลอดมานี้ จะปล่อยพระองค์ให้สิ่งเลวทรามทั้งหลายเข้าไปเหยียบย่ำทำลายนี้ ไม่สมควรแก่ชาติไทยอย่างยิ่ง ที่มีกษัตริย์ครองหัวใจชาติไทยเรา ตั้งแต่สัต์ว์มันยังมีพ่มีแม่ คนก็มีพ่มีแม่ ประเทศทั้งประเทศก็มีพ่มีแม่ มันจึงมีที่ยึดกษัตริย์ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เป็นความรุ่มเย็น

อันนี้ก็ดังที่พูดนั้นแล้วละ มาลิตרון เราจึงรีบทำเสียเดี๋ยวนี้ พูดว่าเรายังไม่ตาย เข้าใจไหมละ บอกให้ชัด ๆ เลย เวลานี้ยังอยู่ในท่ามกลางสนาม ทางชาติบ้านเมืองก็ดี ทางศาสนาก็ดี เราอยู่จุดศูนย์กลาง หมุนได้ทุกด้านเพราะเป็นความชอบธรรม เราไม่ได้ถูกลูกก้างเข้าไปอย่างนั้นนะเข้าใจเหอ เราทำด้วยธรรมทุกสิ่งทุกอย่างกับบรรดาพี่น้องชาวไทยเรา จากการปฏิบัติธรรมมาเรียบร้อยแล้ว นำธรรมออกแสดง เราจึงแน่ใจตลอดมา ไม่เคยผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปไหนเลย อันนี้เป็นภัยอย่างใหญ่หลวงต่อชาติไทยของเรา เข้าใจหรือเปล่าละ

หัวใจของชาติไทยเราคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ พวกมหาภัยเหล่านั้น ที่มาลิตרון มาตัด มาลด เหยียบอำนาจของพระองค์ลงอย่างนี้ใครไปกราบมัน มีไหมคนไทย เราอยากจะถามว่าแม่คนเดียวก็ไม่มีใครกราบ ไม่มีใครที่จะไม่บูชา เทิดทูน อบอุนจากท่านคือพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อยู่ในนั้นหมดเลยว่ไ้ รวมหัวใจของชาติไทยเราเข้านั้น รวมอยู่นั้นหมด เพราะฉะนั้นจึงต้องอย่าอนอนใจนะ ให้รีบทำเสียเวลานี้ นี้เรายังมีชีวิตอยู่ เพราะอันนี้เป็นเรื่องร้ายแรง ทำลายจิตใจของประชาชนทั้งประเทศ ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ จึงต้องให้รีบจัดรีบทำ

เวลาเรายังมีชีวิตเราพูดตรง ๆ เราพูดได้ทุกด้านทุกทางตามหลักความถูกต้องดีงามคือธรรม นี้ถูกต้องแล้วที่พี่น้องทั้งหลายทำ เพื่อเทิดทูนหัวใจของตนแต่ละคน ๆ ขึ้นไว้กราบไหว้บูชาเป็นขวัญตาขวัญใจต่อไป อย่าปล่อยให้สิ่งเลวร้ายทั้งหลายมารุกรานบีบบี้สึไฟ ให้คนทั้งประเทศนี้เหงาหงอยสร้อยเศร้า ใครจะพูดว่ายังงี้ก็พูดไม่ได้อย่างนั้น ไม่ได้เรา ว่้างั้นเลย ผิงเลย เป็นไม่รอ ถูกต้องทุกอย่างแล้วไม่ผิด เราพิจารณาหมดแล้ว เราเสียใจมานานเหมือนกันแต่ยังไม่มีโอกาสจะเข้าไปเกี่ยวข้อง ที่นี้เวลาเข้าเกี่ยวข้องแล้วก็บุกเบิกออก อันไหนที่เป็นภัยต่อชาติสมควรที่เราจะทำได้นะ เราต้องทำ

ชาติเป็นของเรา เมืองไทยทั้งประเทศเป็นสมบัติของคนไทยทุกคน ต้องต่างคนต่างรักษากัน จะมาหมอบอยู่ หดหัวอยู่ในกระตองเหมือนเต่าไม่ได้นะ เมืองไทยเราไม่ใช่เมือง

เต่า อย่าไปหดหัวอยู่ในกระดอง อะไรไม่ชอบมาพากลให้พุดกันขึ้นมาเลย ออกมาเลย เรื่องราวมี ผู้ใหญ่ผู้น้อยมี เรื่องราวมันจะกระจายออกไปให้รู้ผิดรู้ถูก เพื่อแก้ไขตัดแปลงสิ่งที่ไม่ดีในชาติไทยของเรา อย่างนั้นถึงถูกต้อง จะปล่อยให้ใครมาเหยียบย่ำทำลาย เป็นเจ้าอำนาจบาตรหลวงป่าๆ ถิ่นๆ มาเหยียบคนทั้งประเทศอย่างนี้ไม่ได้ หลวงตานี้คอขาดไปเลยเชียว เป็นไม่ถอย เพื่อคนทั้งชาติ เข้าใจไหมละ

นี่ก็หัวใจคนทั้งชาติอยู่จุดนี้หมด เราจะปล่อยได้อย่างไร จึงว่าต้องให้รีบทำนะ เป็นอะไรเป็น เราจะคอยดูคอยฟัง ควรติดคุกเราจะเข้าก่อนเพื่อนเลย เข้าใจไหม ท่านทั้งหลาย เคยเห็นพระติดคุกไหม หลวงตาบ๊วจะติดคุกด้วยเหตุการณ์เหล่านี้ เอา ติด เทิดพระองค์ไว้เพื่อประชาชนได้กราบไหว้ หลวงตาติดคุกติดไป เข้าไปติดคุก เตี่ยวญาติโยมเขาก็จะเอาข้าวไปใส่บาตรอยู่ในนั้น เขาไม่ปล่อยให้ตายแหละ นักโทษแบบนี้เขาไม่ปล่อยให้ตายแหละ ดีไม่ดีนักโทษทั้งหลายจะได้อาศัยเราทั้งเรือนจำนั้นแหละ อาศัยนักโทษตัวสำคัญนี่ละ

เราพูดอย่างนี้พุดถึงความเข้มข้นต่อสมบัติแห่งชาติไทยของเรา นี่เป็นมหาสมบัติอันล้ำค่าในชาติไทยของเรา ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยพอเราจะปล่อยแบบหดหัวอยู่ในกระดอง ไม่ได้ นะ ต้องให้รีบ จึงบอกว่ารีบ ทางโน้นเราก็จัดการเรียบริ้อยแล้วก่อนที่จะมาจากกรุงเทพ เราสั่งเสียเรียบริ้อยให้ออก ทางนั้นออกก่อนเรียบริ้อยแล้วนะตั้งแต่เราอยู่กรุงเทพ อันนี้มาทีหลัง ให้ส่งเข้าไปเร็วๆ บอกให้เร็วๆ ตอนเราไปกรุงเทพเราจัดการเรียบริ้อยแล้วเรื่องนี้นะสั่งเสียเรียบริ้อย ทางโน้นก็จัดการก่อนแล้ว แล้วทางนี้ก็มาทีหลัง หนุนกันไปซิ อยู่ที่ไหนก็เป็นคนไทยด้วยกัน ต้องช่วยกันเต็มเหนี่ยวซิ

ของดีของชั่วก็รู้เห็นกันอยู่ทั่วประเทศ ใคร ๆ ก็รู้ก็เห็นกันอยู่ อย่าปล่อยอย่างนี้ไปไม่ได้ นะ ไม่ได้ทีเดียว ปล่อยไม่ได้

นี่ทองคำก็ได้เพิ่มเข้าไป เพิ่มเข้าไปเรื่อยๆ นะ เอนะความพร้อมเพรียงสามัคคี อย่าฟัง อย่าเป็นคนหูเบา นะ ให้ฟังคำนี้ให้ดีด้วย หูเบาไม่ได้ มันกระชิบกระชาบ แทรกแซงมาทุกแห่งนะพวกที่เป็นมหาภัย อย่าเข้าใจว่ามันจะมาเปิดเผย อยู่ใต้ดินออกทุกแห่งทุกมุม พอจะออกแ่งไหนได้ออก เราเป็นเจ้าของสมบัติให้ดูให้ดี พิจารณาให้ดีทุกอย่าง อย่าเป็นคนหูเบา ถ้าสงสัยให้ไปถามหัวหน้า เรื่องราวเป็นยังไง เอาไปเล่าให้ฟัง เช่นอย่างมาเล่าให้เราฟังมาเลย มาเล่าเลย เราจะพิจารณาทุกแ่งทุกมุมเลย ทุกสิ่งทุกอย่าง ควรแก้ไขตัดแปลงยังไงเราจะออกทันที

ชาติไทยเป็นของเราทุกคน ไม่ได้เป็นของคนใดคนหนึ่ง ต้องต่างคนต่างรักษาอย่างเข้มงวดกวดขัน ไม่งั้นจะจมไถ่นะเมืองไทยของเรา ถ้าปล่อยให้ไปดังที่เคยเป็นมาอยู่

บ้างแล้วนั้นเป็นได้จ่มได้นะ ต้องเข้มแข็งซิ ไม่เข้มแข็งไม่ได้นะ เอาให้หนักมือ อะไรที่เป็นภัยปิดทับทีๆ คอขาดขาดไปด้วยกันเลย นั่นซึ่งจึงชื่อว่าผู้รักษาสมบัติของชาติต้องเป็นอย่างงั้น มาหมอบนั้นหมอบนี้ แล้วหุดหัวอยู่ในกระดองไม่ได้นะ ถึงคราวเข้มขันต้องเข้มขัน ถึงคราวเด็ดต้องเด็ดเพื่อชาติของตน

เราเคยพูดให้ฟังแล้วไม่ใช่หรือ เราไปทดลองมดแดง รังมันก็เท่านี้มันอยู่ต่ำ ๆ เราเดินไปเราไปเห็นรังมันเท่านี้ ตัวอยู่ข้างในเต็มไปหมด ข้างนอกมันมีมารักษาเวรเป็นตำรวจรักษาเวร อยู่นี้ตัวหนึ่ง อยู่นั่นตัวหนึ่ง ห่าง ๆ พอวังถึงกัน อยู่ห่าง ๆ รอบรังมดแดงนั้นละ เราไปเราก็ดทดลองดูมันจะเป็นยังไง เราไปเราทำท่าเอามือ โอ้ย มาเลยนะ ตัวนี้มา ๆ แล้ววังใส่กันเลย นั่นเห็นไหมล่ะ เขาบอกกัน ตัวนี้รุมมา ๆ ตัวนี้ก็เข้าไปในรัง ในรังก็แตกออกมาเลยเทียวนะ อู๊ย ไม่ใช่ของเล่น เราแห่ทางนั้นแห่ทางนี้ ทดลองดู ด้วยความรักความสงสารเขา ไม่ใช่อะไรนะ หยอกเขา

เขาเอาใหญ่เลยเขาไม่นึกว่าเราหยอก เรียกว่าข้าศึกเกิดในเมืองแล้วคงวางัน แตกออกมา พอมันมามาก ๆ นี้ ที่นี้เราเอามือมานี้ เขาเอาตัวต่อกันขึ้นนะ เราเอามือมานี้เขาขึ้นมานี้ ตัวนี้ขึ้นตัวนี้ ขึ้น ๆ นะ จะขึ้นหาเรา เราก้เอามือขึ้นเขาก้ต่อกันขึ้นเรื่อย ๆ โถ มันเอาจริงเอาจังมากนะ เอาจริงจังมาก เอาละกูหยอกสุเล่นเฉย ๆ เข้ารังสุเสีย เราชม เราก้เลยเดินออกไปอยู่ข้างนอก เขาก้รุมไม่เข้าไปในรัง เขาก้รุมกันอยู่ พอสงบแล้วเขายังมองเห็นเราอยู่นะ เราเลยเดินหนีไป แล้วกลับมาดูอีก เจียบสงบนะ นั่นเห็นไหมล่ะ เข้าในรังหมดแล้ว เหตุการณ์สงบไปแล้ว พูดภาษาของเราที่เรียกว่า มหาภัยได้ปราบมันแล้วแหละ มันวิ่งไปทวีปไหนก็ไมรู้แหละ ไป เข้ารังรังเราได้คงวางัน ก็เลยเข้าหมดเลยนะ มหาภัยมันมาตะกี้ หัวโล้น ๆ คงวางัน ขบขันดี เราทดลองดู

นี่ความสามัคคี เอาความสามัคคีมาพูดนะ ว่าคนนั้นจะไปอย่างนั้น คนนี้จะเป็นอย่างนี้ไม่ได้นะ เหมือนมดแดงพริบออกมาเลยพร้อมกันหมด จากนั้นต่อตัวกันขึ้นสูงขึ้นหาเรา เราเอามือ เขาต่อขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ๆ เขาจะเอาให้ถึงเรา นั่นละ เขาเก่งขนาดนั้นละ เขาเก่งมากนะ

วันนี้ก็ไม่ได้เทศน์อะไรมาละ โอ้ย.เหนื่อยนะวันหนึ่งๆ เราเหนื่อยจริงๆ ออกไปตามนี้ไม่ได้นะ ออกไปตามนี้มันรุมมาหาอะไรก็ไมรู้ เราเบื่อขนาดนั้นนะ ไม่มองดูกระทั่งหน้านะ ชี้เกียด เราพูดอย่างนี้เราก้ตั้งหน้าตั้งตาพูดให้ฟัง ออกจากนี้แล้วมาอยู่เราไม่ได้ ก็มีเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องยุ่ง เวลาเทศน์ก็เทศน์ เวลาพูดก็พูด พอหยุดนี้แล้วก็ขาดไปคนละวรรคละตอนเลย ไม่ให้มาอยู่กันอีก มันก็จำเป็นที่เราจะต้องได้ออก เช่น เมื่อเข้านี้ก็ออก นู่น ไป

ดูที่เขาทำอะไรทางด้านโน้น ไปแนะเขาบอกเขา ทางนั้นมีเยอะนะเขาทำ ทั้งทำถึงน้ำด้วย ถึงน้ำใหญ่ ๆ ๒ ถัง แล้วมีหลายอย่างเต็มอยู่ทางด้านโน้น เราได้ไปดู

อย่างเมื่อเช้านี้ก็ไปแล้วเข้ามา ตอนสาย ๆ ละเมื่อเช้านี้ เพราะออกไปสายหน่อยเมื่อเช้านี้ ไปดู ไม่ไปก็ไม่ได้ มันมีบังคับอยู่ในตัวของเราที่รับผิดชอบอยู่ในวงวัดทั้งหมด เราจะต้องไปดูที่นั่นที่นี่ แม้ที่สุดกุฏิที่สร้างใหม่อยู่ที่นี่เราก็ได้ไปดู ทั้ง ๆ ที่มอบให้ท่านปัญญาแล้วก็ยังได้ไปดู อย่างนั้นแหละ แล้วไปมันรุ่ม ไม่ทราบมันรุ่มหาอะไร ท่านอยู่ของท่านเราไปของท่าน เราอยู่ของเราก็อยู่สบาย แล้วรุ่มเข้ามารุ่มหาอะไร สร้างความตือยู่ที่จิตใจ เห็นท่านระลึกถึงธรรมเข้าใจใจเจ้าของก็เป็นมงคลแล้ว จำเป็นอะไรจะต้องวิ่งไปรุ่มอย่างนั้นมันอะไรก็ไม่รู้ละ รุ่ม ๆ อยู่อย่างนั้น

นั่นมาแล้วรถคันนี้ไปแล้ว หนองแสง ยังไม่ถึง ๙ โมงเช้า หนองแสงนี้เราก็ช่วย ช่วยหมดแหละ หนองแสงอยู่ใกล้ ๆ เขามาที่นี้มาเอาเรื่อย ๆ ของจัดให้สมบูรณ์แบบเสมอกันหมด เราสงสารจะว่ายังไง เมื่อวานนี้ก็เอาไปเต็มรถเลย ถ้าเราไปเองก็ได้ของพิเศษ พวกอาหารสดเช่นไก่อย่างนี้ เมื่อวานนี้ไปเอาตามทางไปหนองคาย พวกไก่หันไก่หมุนเอาหมดเลยนะ ดูเหมือนได้ ๗๒-๗๓ ตัว ได้เท่านั้นหมด แล้วล้วยเป็นห่อ ๔ ห่อใหญ่ ถ้าเราไปก็ได้พิเศษ ถ้าเขามาอย่างนี้ไม่ได้นะ อาหารสดก็ไม่ได้ล้วยก็ไม่ได้ ได้แต่ของแห้งอยู่ข้างใน อย่างนั้นทุกแห่งทุกหนไป เราสงสาร เหล่านี้ถ้าพออยู่ได้อยู่แล้วจะไม่มา ยิงไกล ๆ เช่น อูบลฯ จำเป็นจริง ๆ เห็นจะช่วยตัวเองไม่ไหวแล้วต้องอาศัยผู้อื่นก็มา จากอูบลฯ มาที่นี่ใกล้เมื่อไร อูบลฯ โคราช ชัยภูมิ ไม่ใช่ใกล้ ๆ นะ อุดรดิษฐ์เราก็ให้พิเศษทั้งนั้นเลย เต็มรถ ๆ ๆ

สำหรับค่าน้ำมันนั่น คือรถคันไหนมาก็ตาม เราจะเติมน้ำมันให้เต็มรถเต็มถึงทุกคัน ๆ เป็นประจำอย่างนั้นตลอดมา ด้วยความเมตตาสงสารนั้นแหละ เขามาจะมาก็ถือว่าเขามา รบกวณเรา เราไม่เป็นอย่างนั้นนะ เราเห็นใจเขาอุตสาหะพยายามมา ใกล้ไกลขนาดไหน ถ้ามามากจากไหน มาไกล ๆ เช่นอย่างอูบลฯ หากว่าพอช่วยเหลือตัวเอง ตะเกียกตะกายได้แล้วจะไม่มา นี่เห็นว่าจำเป็น ลำพังตัวเองช่วยตัวเองจะไม่ไหว ต้องขอพึ่งคนอื่นเขาก็ต้องมา มากี่ให้ ๆ เลย

เมื่อวานนี้คงจะได้ไปดูละ โรงพยาบาล ที่แรกก็พวกโรงเรียนเสียก่อนขอมา เราก็พักไว้ก่อน ที่นี้ขอมาอีก เลยไปตักค้ำกันอยู่ที่ว่าเราจะไปดูเสียก่อนโรงพยาบาลเป็นยังไง ตอนว่างเราจะไปดู ควรช่วยเหลืออะไร ๆ แล้ว ถ้าเราไปเห็นด้วยตาของเราแล้วไม่มีปัญหาอะไรแหละ ไปดูได้เลย จะควรช่วยเหลือมากน้อยเราจะพิจารณาของเราเอง แต่เวลานี้ยังให้ไม่ได้เราบอกกัน จะไปดูเสียก่อน เพราะมาทุกแห่งทุกมุม ไม่ทราบว่าจะช่วยทางไหนต่อทางไหน

ไม่ทันนะ เงินมากต่อมาก สมบัติเงินทองที่ได้มามันไม่พอ จะให้ว่าไง ฟังซิว่าบางครั้งติดหนี้ติดหนี้เขา ถ้ามีเงินจะไปติดหนี้ทำไมใช้ไหม แต่มันไม่มีนั่นเอง แต่ความจำเป็นมันท่วมท้นเข้ามา จึงต้องได้แบ่งทางนั่นบ้างแบ่งทางนี้บ้าง เรื่อยไปอย่างงั้น วันนี้เอาแค่นี้ละไม่พูดมากเหนื่อยมากแล้ว

ทองคำเมื่อวานนี้ได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๒๐ ดอลลาร์ วันนี้ได้ ๕ บาทแล้ว (หลวงตาเจ้าคะ เมื่อวานผ้าป่าทั้งวันและวันนี้รวมได้แค่ ๑,๑๐๐ บาทเจ้าคะ) เท้าไรช่างมันเถอะ เท้าไรเอาหมดละ

ชมการถ่ายทอดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th